

A plébános katonákat rendel a templomba.

A fascista pap templomában nem lehet horvátul énekelni.

A *Grazer Tages Post* jelenti Laibachból: Fontana községben (Tarenza mellett) a katolikusok a reggeli misén horvát egyházi éneket énekeltek, ami felkeltette az olasz plébános rosszaságát. *Felszólította a karabiniereket, hogy jöjjenek a templomba és tiltsák meg a horvát énekek énekelését.* A következő napon tényleg megjelent a templomban két karabinier, akiket

a horvátok elűzték.

A legközelebbi alkalommal a karabiniereknek a fascistákkal együtt valóban sikerült megakadályozni a horvát nyelven való éneklést, mire a horvátok eldöntötték a templomból és kijelentették, hogy nem járnak többé templomba mind addig, amíg újból meg nem engedik, hogy horvát egyházi énekeket énekelhessenek.

Testisértés miatt egy fiatal leány feljelentésére elítélték dr. Magyar Istvánt.

Mi történt dr. Magyariné lakásán és a közuti hidon? — Az ítélet végrehajtását a bíróság felfüggesztette.

Egy régebbi sorozatos bűnvádi feljelentések folyamánaképpen Waldmüller Ilona fiatal leány feljelentést tett dr. Magyar István ellen *könnyű testisértés és közcsendháborítás* címén.

A nemmindennapi érdekességű ügy szerda délelőtti került tárgyalásra dr. Apczy Ernő járásbíró elé. A feljelentés szerint dr. Magyar István 1924 augusztusában Waldmüller Ionát magához hívatta, hogy egy kölcsönös szerződés ügyében vele szóbeli tárgyalásokat folytasson. A feljelentés azt állítja, hogy dr. Magyar a fiatal leányt el egy valóban tartalmu kötelezvényt tett aláírás végett, amit Waldmüller Ilona megtagadott, mire dr. Magyar a fiatal leányt lazuldtta, aki nyolc napon belül gyógyuló könnyebb sérüléseket szenvedett.

A feljelentés még *közcsendháborítás* címén is vádolja dr. Magyarinét, aki állítólag 1924 augusztus 29-én a közuti hidon sédlő sértettet üldözte és kutyakorbáccsal kezében megkergette. A szerdai járásbírói tárgyaláson dr. Magyar István védelmében dr. Török Béla jelent meg, míg a sértettet dr. Burger Béla védte.

Dr. Magyar István kihallgatása folyamán visszautasította a vádak és tagadta, hogy Waldmüller Ionát tette bántalmazta volna. Annyit beismer, hogy a karját megfogta Waldmüller Ionának és azután kiutasította lakásából.

Szikora Árpád tanu vallomásában elmondta, hogy dr. Magyar már előzőleg megkérte arra, hogy egy nyugta aláírásánál tanuként szerepeljen, mert Waldmüller Ilona többször megvárta dr. Magyar a dohánygyár kapujában és tőle valamilyen pénzt követelt. A tanu jelen volt annál az esetenél, amidőn Waldmüller Ilona feljött Magyar lakásába. Kijelenti és esküt tesz vallomására, hogy Magyar István a fiatal leányt nem bántotta,

sőt még a karját sem fogta meg.

Dr. Burger Béla: Szóval ön azt állítja, hogy dr. Magyariné még a karját sem érintette meg a sértetnek, pedig Magyar bevallja és nem állítja az ellenkezőjét.

Tanu: Én nem láttam, hogy dr. Magyariné hozzányúlt volna a sértetnek.

Rózsa Ferenc tanu szintén azt állítja, hogy Magyariné nem bántalmazta a sértettet. Dr. Török Béla védő kérdésére a tanu elmondja még, hogy az emlékezetes találkozás alkalmával dr. Magyar a sértetnek szemére hányta, hogy az a multban mennyi kellemetlenséget okozott neki és valóságos rágalomhadjáratot intézett ellene.

Waldmüller Ilona édesanyjának lényegtelen tanukihallgatása után dr. Török Béla zárt tárgyalás elrendelését kérte, mert a védőbeszédében olyan részleteket kíván az ügy előzményeiből elmondani, amelynek tartalma nem való a nyilvánosság elé.

A védő később elállt ezirányú kérelmétől és védőbeszédjében dr. Magyar István teljes felmentését kéri, mivel a vádlott teljesen ártatlanul került ebbe a bűntudatba, amelynek előzményei során a vádlott a legtragikusabb időket élte át. Dr. Burger Béla elítélést kérő végindítványa után a bíróság meghozta ítéletét.

A bíróság dr. Magyar Istvánét *könnyű testisértés vétsége* címén bűnösnek mondta ki és ezért egymillió korona fő- és százezer korona mellékbírságra ítélte, a bűntetés végrehajtását azonban háromévi időtartamra felfüggesztette. Az indoklás kimondta, hogy nem látja megcáfolva a sértett azon állítását, hogy dr. Magyar őt megrugdosta és az ajtóhoz vágta. A *közcsendháborítás vétségében*, amely az állítólagos hidi korbáccsal üldözésre vonatkozik, azonban felment a vádlottat.

Az ítéletben mindkét fél megnyugodott s így az jogerős.

A közgyűlés nagy többsége nem ad karácsonyi segélyt a munkanélkülieknek.

Pont hat órákor került sor a szerdai közgyűlésen a szakszervezeti bizottság ismeretes karácsonyi segélykérő beadványának a tárgyalására. A tanács elutasító javaslatát dr. Ördög Lajos tb. tanácsnok terjesztette a közgyűlés elé. Javasolta, hogy a törvényhatósági bizottság utasítsa el a kérelmet, mert a város munkanélküli segély helyett inkább munkaadókat ad azoknak a munkásoknak, akik jelentkeznek a leestől hófogó eltakarítására. A munkanélküli segélyre szóló kötelező biztosítás törvénybeiktatását a közgyűlés már régebben felirattal kérte a kormánytól, így a szakszervezeti bizottság beadványának ez a része tárgytalan.

A tanács javaslatának előterjesztése után az elnöklő főispán bejelentette, hogy Hoffer Jenő és dr. Fajka Lajos iratkoztak fel ennél a pontnál szólásra. Mivel azonban Hoffer Jenő időközben elávozott, Fajka Lajosnak adja meg a szót.

Tizenkét köműves...

Dr. Fajka Lajos azzal kezdte beszédét, hogy Szeged város hatósága mindig a legmelegebb vendégszerettel fogadja az idegen vendégeket és nem fukarkodik akkor sem, amikor arról van szó, hogy Bécsbe, vagy Párisba küldje ki a tanács két-három tagját. Ez ellen nem lehet senkinek sem kifogása, de — ha felik erre a városnak, akkor teini kell arra is, hogy a társadalom elesettjein segítsen, hogy segítsen azo-

kon, akik életük, erejük legjavát áldozták ezért a városért és akik most áldozatai az általános gazdasági krízis szűlle munkanélküliégnek. Jézusi a Köműves Kelemen című ismeretes székei népbáladat. Tizenkét köműves építette Déva várának falait...

— Szabadkőművesek — szóló közbe nagy derűtséget kelte dr. Szeles József.

— Ennek a báladának az a tanulsága, hogy a munkás sohasem magának dolgozott, hanem mindig másnak — mondja Fajka Lajos. — A szakszervezeti bizottság akciójának az a célja, hogy a megváltás ünnepén jussan valami öröm a munkanélkülieknek is. A hőeltakarítással nem intézheti el ezt a kérdést a tanács, mert erre a munkára csakis azok vállalkozhatnak, akik a nyáron megkereshették a téli gunyára és a téli cipőre valót.

Wimmer Fülöp felszólalása.

Ezután Wimmer Fülöp szólalt fel. Azt indítványozza, hogy a közgyűlés döntse a polgármesteri gyorssegélyalapot ötvenmillió koronával azzal, hogy a polgármester ebből osszon ki karácsonyi segélyt azoknak, akik nem alkalmasak hólapátolásra. (Helyeslés. A tanács tagjai is helyeslelnek.)

— A munkásságot hozzánk kell valahogyan édesíteni, — mondotta tovább Wimmer Fülöp — nekem ez régi elvem és úgy vélem, hogy ezt az alkalmat felhasználhatjuk erre a célra. Meg kell szüntetni végre azt a látogató ellen-

tétet, amely a polgárság és a munkásság között van. Ezt a célt szolgálja ez az indítványom. (Általános helyeslés. A tanács tagjai is helyeslelnek és hangosan kiáltják: „Ezt az indítványt el is fogadjuk.”)

A következő felszólaló dr. Kormányos Benő, ki Wimmer Fülöp beszéde közben érkezett meg a közgyűlésre. Arra kéri a közgyűlést, hogy eljessze a munkásság kérését és végre ne csak a nagyurak, hanem a kisemberek érdekeit is szolgálja. (Ellenmondások a ház tulajdonosok között.) Megállapítja, hogy a város hatósága eddig nem teljesítette szociális kötelezettségeit olyan mértékben, mint ahogyan kellett volna. A tanács ötvenmillióval nem segíthet háromszáz nyomorgó családon, ez félrendszeres lenne. (Magyar Péter valamit közbeszól, mire Kormányos Benő így szól: „Maga telihassal dicséri az Istent, könnyen beszél.”) Indítványozza, hogy a munkásság által előterjesztett kérelmet teljesítse a közgyűlés és szavazzon meg erre a célra legalább százmillió koronát.

A polgármester „politikai korteskedést” lát a karácsonyi segélyben.

A polgármester emelkedett ezután szólásra:

— Azt hiszem, — mondotta — hogy Szeged város egész polgársága és munkássága eliene van annak, hogy munkanélküli kapjon valaki ajándékot. (Ellenmondások.) Én ismerem a munkásság katekizmusát, nem segélyt kérek, hanem munkaadókat. Kormányos Benő, aki végszóra érkezett, azt mondotta, hogy most alkalom kínálkozik arra, hogy a közgyűlés szociális tevékenységet fejtsen ki. Ez nem lenne szociális tevékenység. Nekünk nagyon szomorú tapasztalataink vannak a munkanélküli segélyekről, nagyon jól emlékezünk arra, hogy hat év előtt a Budapesti kiutalt munkanélküli segélyekkel szították Szegeden a kommunizmust. (Zaj, ellenmondások.) Az elhangzott felszólalásokat politikai korteskedésnek tartom, a felszólalók hitelegni akartak a szociálistáknak. A város munkaadóinak teremtésével enyhített a munkanélküliégben. Felsorolja azokat a ház- és utépítéseket, amelyeket a legutóbbi három évben végeztetett a város, majd így folytatja:

— A szociálisták kárját én jobban ismerem, mint az urak. A polgármesteri gyorssegély alap dotálását szükségtelenné tartom, hiszen a város főpénztára nyitva áll előttem, tudom, hogy az igazi szegénység szemérmes, de hozzám bejöhet mindenki és én mindenkin segítek. Ebben az évben szociális célokra másfélmillió forintot költött már el a város, de elkölt még egy félmillió forintot, ha szükség lesz rá. Nekünk a szociálista lakosok is édes fiaink, azoknak a lelkebe is bele akarjuk edzeni a nemzeti érzést.

— Ez nem szükséges, nemzeliük ők, — szóló közbe Wimmer Fülöp.

— Helyes az az előterjesztés, — mondja tovább a polgármester —, amelyet a tanács tett. Mi munkát adunk, nem segélyt. Aki nem tud havat hányni, annak adunk segélyt. Ennél többet nem adhat Anglia sem. Nemcsak a kérényben megemlített háromszáz ember van munkanélküli Szegeden, joggal segélyt kérhetnek a munkanélküli iparosok, kereskedők és földmivesek ezrei is. Nem háromszáz, de legalább tizenötezer segélyezendőről lehetne szó.

— Nem tudok mást mondani — fejezte be felindult hangon beszédét a polgármester, — át vagyok hatva igazságomtól. („Tulságosan is,” szól közbe Wimmer.) Kérem a közgyűlést, fogadja el a tanács előterjesztését.

„Sohasem jó az, ami a padokból hangzik...”

Ismét Wimmer Fülöp kér szót:

— A polgármester ismét szokott ékesszólásával szól bele ebbe a kérdésbe. Ismét kimutatta, hogy sohasem jó az, ami innen a padok közül hangzik el és mindig az a jó, amit a tanács emelvénnyel mondanak. Ha hiba jön onnan, azt azonban sohasem vallják be. A polgármester felszólalásában az én malmomra hajtotta a vizet. Beismerte, hogy vannak olyan munkanélküliek, akik nem tudnak havat hányni, akik szemérmesek és így koldulni sem tudnak, nem mennek a polgármesterhez segélyért. De a polgármester azt kívánja, hogy elmenjenek hozzá. Én ezzel szemben azt kívánom, hogy a közgyűlés jogosítsa fel ezeket annak a háromszáz ezer koronás segélynek a kérésére. Amire a polgármester hivatkozott, hogy a város milyen sokat építetett, nem egészen helytálló, mert ezeknek az építkezéseknek a tulajdonos nagyrésze már az elmúlt évben befejeződött, az ut-